

Nr 267.

Av herr **Kobb**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående provisoriskt lönetillägg åt vissa professorer m. fl.

Riksdagen hade i sin skrivelse av den 28 maj 1923 bland annat uttalat sin förväntan, att till 1924 års riksdag förslag till definitiv lönereglering för universiteten och vissa med dem i lönehänseende jämställda vetenskapliga institutioner och läroanstalter skulle framläggas, men har till följd av de statsfinansiella förhållandena detta ej kunnat ske, utan har Kungl. Maj:t i proposition nr 109 till innevarande års riksdag föreslagit, att bland annat professorerna vid universiteten och tekniska högskolan och ett par av universitetens tjänstemän skulle komma i åtnjutande av ett provisoriskt lönetillägg utöver den tillfälliga löneförbättringen för budgetåret den 1 juli 1924—den 30 juni 1925.

Det synes mig emellertid, att förutom professorerna vid tekniska högskolan några av dess tjänstemän: högskolans sekreterare, dess bibliotekarie och dess biblioteksamanuens böra komma i åtnjutande av lönetillägg.

Högskolans sekreterare.

Högskolans sekreterare uppbär i arvode för denna befattning 4,000 kronor om året jämte en tillfällig löneförbättring av 750 kronor. I högskolornas löneredgeringskommittés betänkande II har kommittén med hänsyn till den alltmer ökade arbetsbörda, som åvilar sekreteraren, föreslagit, att befattningen skulle vid den blivande löneredgeringen hänföras till lönegraden B 16 med en avlöning av lägst 8,580:— kronor och högst 10,020:— kronor. Högskolans styrelse hade givit sin anslutning till ett förslag från högskolans lärarekollegium, att sekreterarebefattningen skulle i avlöningshänseende jämsställas med befattningen som akademisekreterare vid universiteten, då enligt lärarekollegiets utredning sekreterarens arbetsbörda är långt större än den som åvilar universitetens sekreterare.

Den nuvarande sekreteraren har med bästa vitsord alltsedan år 1917 skött denna befattning och alltså helt fått den ökade arbetsbörda, som genom att högskolans nya stadgar trätt i kraft förutsetts skulle drabba honom, och befattningens art är ju sådan, att i huvudsak samma arbetskvantitet måste utföras oberoende av den längre eller kortare tid, som kan fixeras såsom obligatorisk på tjänsterummet.

Under sådana förhållanden anser jag, att även sekreteraren bort komma i åtnjutande av provisoriskt lönetillägg för budgetåret 1924—1925, uppgående till 1,000 kronor.

Högskolans bibliotekarie.

I samband med tekniska högskolans framställningar till 1920 års riksdag begärde högskolans myndigheter, att bibliotekariebefattningen skulle göras till ordinarie tjänst och att avlöningen för bibliotekarien skulle bestämmas till 5,000 kronor, samt att biblioteksamanuensens arvode skulle höjas från 1,500 kronor till 3,000 kronor i full överensstämmelse med till lärarekollegiet ingånget förslag från högskolans biblioteksnämnd. Efter att hava påpekat, hurusom enligt nämndens mening ett definitivt ordnande av arbetsförhållandena inom biblioteket icke längre kunde uppskjutas »utan väsentligt förfång för bibliotekets och därmed högskolans verksamhet» samt hurusom det av bibliotekariens redogörelse framgick, att bibliotekets tjänstemän måst »tillsätta vida mer än skäligt av sin tid enbart för att på ett något så när tillfredsställande sätt sköta det löpande dagliga arbetet», yttrar biblioteksnämnden bland annat med avseende på bibliotekarien:

»Vid nobelbibliotekets, statistiska centralbyråns och patentverkets bibliotek utgör bibliotekariens lön 5,800 kronor, alltså motsvarande en tjänst av andra graden inom de centrala verken. Med hänsyn till bibliotekets storlek och verksamhetens omfattning samt till tjänsteförhållandena, sådana de skulle bli efter realiserandet av ovannämnda önskemål rörande expeditionstidens utsträckning, är bibliotekariebefattningen vid tekniska högskolan fullt jämställd med de nämnda och borde därför berättiga till samma löneförmåner. Då emellertid befattningen för närvarande innehaves av en kvinna, torde i enlighet med gällande praxis böra begäras en något mindre lön, förslagsvis 5,000 kronor. Därvid förutsattes naturligtvis, att innehavaren kommer i åtnjutande av löneregleringar i samma utsträckning som innehavare av andra tjänstemannabefattningar av därmed jämförlig art», och tillägger nämnden, att denna förutsättning för övrigt jämväl gällde bland annat biblioteksamanuensen. (Jämför Bilaga till 1920 års statsverksproposition, 8:e huvudtiteln, Del 1, sid. 342—344.)

I Kungl. Maj:ts proposition till 1920 års riksdag sänktes ovanberörda av högskolans myndigheter begärda anslag för bibliotekarien och biblioteksamanuensen så, att för bibliotekarien föreslogs en höjning av arvodet från 3,000 kronor till 4,000 kronor, samt att, i stället för det å ordinarie stat uppförda arvodet å 1,500 kronor till biblioteksamanuensen och det å extra stat utgående anslaget till extra arbets hjälp vid biblioteket å 1,500 kronor, å ordinarie stat uppfördes ett belopp av 4,500 kronor till amanuens och extra arbets hjälp vid biblioteket, varvid dåvarande departementschefen angående sistnämnda anslag yttrar: »Mitt förslag innebär alltså en höjning med 50 procent

av nu utgående anslag och allenast 500 kronor mindre än högskolans myndigheter förordat.»

I Kungl. Maj:ts proposition nr 258 (sid. 37) till 1920 års riksdag hade 1902 års löneruleringskommitté emellertid icke framlagt något förslag att upptaga bibliotekarien och biblioteksamanuensen vid tekniska högskolan till erhållande av tillfällig löneförbättring för åren 1919 och 1920. Anledningen härtill synes hava varit, att arvodesförhöjningar beviljats dem av 1918 års riksdag på ordinarie stat i enlighet med Kungl. Maj:ts förslag i proposition nr 204, till belopp av 600 respektive 300 kronor, vilka förhöjningar emellertid icke, såsom fallet är med den så kallade tillfälliga löneförbättringen, avsågo att uppbringa avlöningsförhållandena till en nivå, motsvarande läget före år 1914 utan betingades, såsom av Kungl. Maj:ts motivering framgår, uteslutande av den väsentliga ökningen i ifrågavarande bibliotekstjänstemäns arbetsbörd. Det må dock erinras om att ehuru väl bibliotekarien och vid nämnda tidpunkt även biblioteksamanuensen med avseende på anställningens beskaffenhet i avlöningshänseende och i fråga om sättet för antagandet voro fullt jämställda med högskolans speciallärare och övriga tjänstemän (sekreteraren och kamreren) och för vissa speciallärare vid högskolan liksom även sedermera för år 1921 för sekreteraren och kamreren en av liknande skäl nyligen beviljad arvodesförhöjning beviljats av riksdagen, icke ansetts utgöra hinder för beviljande av tillfällig löneförbättring. Att icke högskolans ovannämnda framställning år 1920 i vad den avsåg tillfällig löneförbättring till bibliotekstjänstemännen upptogs, torde, att döma av dåvarande departementschefens yttrande till statsrådsprotokollet, ej hava varit beroende av principiella skäl.

Sedan högskolans styrelse med ett till Konungen ställt tillstyrkande utlåtande av den 5 nov. 1920 överlämnat en ansökan från tekniska högskolans bibliotekarie, i vilken bibliotekarien bl. a. anhöll om att komma i åtnjutande av den tillfälliga löneförbättringen för år 1921 med 900 kronor jämte därå beräknat dyrtidstillägg, hade Kungl. Maj:t efter att hava infordrat utlåtande från statskontoret ej ansett sig kunna bifalla den gjorda ansökan.

I en hemställan till lärarekollegiet om vidtagandet av åtgärder för att hos Kungl. Maj:t begära ett tillfälligt lönetillägg åt bibliotekarien från och med år 1922, uppgående till 900 kronor jämte därå utgående dyrtidstillägg, vilken hemställan tillstyrktes av högskolans styrelse och upptogs i högskolans riksdagspetita till 1922 års riksdag, bemöter högskolans biblioteksnämnd statskontorets ovanberörda utlåtande. Statskontoret hade motiverat sitt avstyrkande i ärendet till Kungl. Maj:t särskilt därmed, att en tillfällig löneförbättring ej kunde anses nödig för år 1921, sedan bibliotekariens avlöning blivit höjd från 3,000 kronor till 4,000 kronor, och tillade statskontoret, att avlöningsbeloppet icke synes otillfredsställande för en kvinnlig befattningshavare, helst om den jämföres med den avlöning, som tillkommer å ordinarie stat uppförda kvinnliga biträden av tredje lönegraden. Biblioteksnämnden framhåller häremot, »att höjningen av bibliotekariens avlöning från 3,000 till 4,000 kronor moti-

verades med och tillkom på grund av den väsentliga ökning i arbetsbördan å biblioteket, som blivit en följd av dess utveckling, samt den ökade tjänstgöringstid, som orsakats därav, att biblioteket måste hållas öppet för allmänheten under betydligt längre tid». Den av statskontoret omnämnda löneökningen utgjorde sålunda endast en kompensation för ökat arbete och hade icke karaktären av tillfällig löneförbättring.

»Den av statskontoret gjorda jämförelsen mellan bibliotekarien vid tekniska högskolan och ett kvinnligt biträde av tredje lönegraden kan icke av biblioteksnämnden godtagas och visar, att statskontoret vid avgivande av sitt yttrande till Kungl. Maj:t icke såsom grundlag haft en riktig uppfattning av bibliotekariebefattningens beskaffenhet och de kvalifikationer, som denna befattning kräver hos sin innehavare.» Efter att bl. a. hava framhållit det faktum, att tekniska högskolans bibliotek är det »ojämförligt största tekniska bibliotek i vårt land» och »alltmer och mer blivit ett viktigt hjälpmedel för landets tekniska utveckling», fortsätter nämnden:

»På grund av sin storlek och egenskapen av ett tekniskt bibliotek kräver befattningen såsom bibliotekarie de bästa kvalifikationer i allmänt bibliotekstekniskt hänseende, och är det dessutom synnerligen önskvärt, att bibliotekarien besitter god kännedom om teknisk och teknisk-vetenskaplig litteratur i kulturländerna inom vitt skilda områden.»

»Det må i detta sammanhang nämnas, att när nuvarande innehavaren erhöll befattningen, var det i tävlan med manliga sökande med utmärkta bibliotekstekniska meriter och höga universitetsexamina. Biblioteksnämnden finner därför, att statskontorets jämförande av bibliotekarien med ett tredje gradens kvinnliga biträde utgör en orättvisa mot den nuvarande innehavaren av bibliotekariebefattningen.»

»I avseende på bibliotekets storlek och verksamhetens omfattning samt i avseende på tjänsteförhållandena är bibliotekariebefattningen fullt jämställd med befattningen såsom bibliotekarie vid nobelinstitutet, statistiska centralbyråns och patentverkets bibliotek, och de kvalifikationer, som fordras för bibliotekarien vid tekniska högskolan, äro på intet sätt lägre än för bibliotekarierna vid nyssnämnda bibliotek utan tvärtom. Då tekniska högskolans myndigheter i 1920 års riksdagspetita vid begäran av en ordinarie befattning såsom bibliotekarie stannade vid en avlöning av 5,000 kronor i stället för de 5,800, som då utgjorde avlöningen för bibliotekarierna vid ovannämnda bibliotek, berodde detta ej därpå, att högskolans myndigheter ansågo bibliotekariebefattningen vid högskolan fordra lägre kvalifikationer, utan endast därpå, att innehavaren var kvinnlig.»

Ej heller syntes det nämnden skäligt, att bibliotekarien, sedan Kungl. Maj:t och riksdag nedsatt den av högskolans myndigheter begärda avlöningen av 5,000 kronor för ordinarie tjänst till 4,000 kronors arvode, dessutom skulle gå miste om tillfällig löneförbättring, och då biblioteksnämnden icke hade kunnat

finna annat, »än att Kungl. Maj:ts beslut i väsentlig grad påverkats av statskontorets avstyrkande yttrande, och detta avstyrkande enligt biblioteksnämndens mening tillkommit på grundval av felaktig uppfattning av bibliotekariens ställning i avseende på kvalifikationer», hemställde biblioteksnämnden om åtgärders vidtagande för utverkande av löneförbättring till bibliotekarien med ovan nämnda belopp.

Högskolans framställning föranledde emellertid icke någon Kungl. Maj:ts åtgärd.

År 1922 förnyade högskolans myndigheter framställningen om tillfällig löneförbättring för bibliotekarien med 900 kronor för år, räknat från ingången av år 1923. Biblioteksnämnden hade därvid, med åberopande av sitt ovan citerade yttrande i ärendet den 10 maj 1921, på det livligaste tillstyrkt, att åtgärder måtte vidtagas i syfte att åt bibliotekarien söka erhålla delaktighet av den tillfälliga löneförbättringen, och för ett närmare åskådliggörande av de arbetsuppgifter, som tillkomma bibliotekarien, hänvisade nämnden på det förslag till instruktion för bibliotekarien, som inom nämnden utarbetats och vilket i huvudsak blott var »ett stadsfästade på papperet av vad som alltid tillhört bibliotekariens åligganden». Jag bifogar detta förslag till instruktion för bibliotekarien (Bil.).

I högskolornas löneregleringskommittés betänkande, del 2 (sid. 80—81), har kommittén ej föreslagit annan höjning av bibliotekariens arvode än som skulle motsvara den ändring av grunderna för dyrtidstilläggets beräkning, som skulle blivit en följd, om högskolans lönestat nyreglerats. Härvid nämner kommittén även, att bibliotekarien ej kommit i åtnjutande av den tillfälliga löneförbättringen. I sitt utlåtande över kommitténs förslag yttrar emellertid högskolans lärarekollegium — i vilket yttrande även högskolans styrelse i skrivelse till Kungl. Maj:t den 8 juni 1923 instämmer — att det anser sig dock böra erinra om att »den betydelse och omfattning, som tekniska högskolans bibliotek numera fått, kunde väl motivera, att åt dess bibliotekarie bereddtes förmånen av ordinarie anställning», men då »befattningen för närvarande innehaves av kvinna och regler för kvinnliga befattningshavares avlöningsförmåner ännu icke blivit definitivt fastställda, synes denna fråga böra tillsvidare uppskjutas».

De skäl, som högskolans myndigheter sålunda åberopat för sina så gott som varje år upprepade framställningar, hava synts mig tydligt giva vid handen det berättigade i kravet på tillfällig löneförbättring åt högskolans bibliotekarie. Särskilt vad angår den av statskontoret framhållna, av biblioteksnämnden med goda skäl bemöta synpunkten, kan ytterligare framhållas, hurusom befattningens nuvarande innehavare just i denna sin tjänst, varåt hon ägnat hela sin arbetstid, visat sig äga de högre kvalifikationer, som med hänsyn till de åligganden, som medfölja befattningen, måste anses nödvändiga för befattningens innehavare.

Beträffande den nuvarande bibliotekariens långvariga och förtjänstfulla verk-

samhet vid högskolans bibliotek vill jag härvid särskilt framhålla, att hon med understöd av statsmedel våren 1921 företagit en studieresa till Nordamerikas Förenta Stater i syfte att därstädes särskilt studera den tekniskt-vetenskapliga biblioteksverksamheten. I den med anledning därav till statsrådet och chefen för ecklesiastikdepartementet inlämnade reseberättelsen hava de huvudsakliga resultaten av hennes studier framlagts, och har även, huvudsakligen i ingenjörsvetenskapsakademiens meddelanden (Nr 18), större delen därav utkommit i tryck, och vittna om hennes grundliga studier, stora kunskaper och klarsynta förståelse av de krav, som böra ställas på moderna tekniskt-vetenskapliga bibliotek, och hennes förmåga av organisatorisk verksamhet på området i fråga.

Att denna bibliotekariens studieresa varit till nytta icke blott för tekniska högskolans bibliotek utan även för biblioteksverksamheten i övrigt i Sverige, framgår av det förhållandet, att det just är hon, som efter sitt besök i Washington genom sitt initiativ åstadkommit, att kongressbibliotekets i Washington omfattande och värdefulla, å katalogkort tryckta bibliografiska fortlöpande arbete, som utanför Amerika endast torde finnas i Bryssel, Peking och Jerusalem, nu emottages av tekniska högskolans bibliotek för att fördelas mellan vissa större offentliga bibliotek i Stockholm, däribland riksdagens bibliotek. Det må även nämnas, att det är första gången en dylik fördelning av gåvan medgives av kongressbiblioteket, som vid sin gåva förut alltid förenat det villkoret, att den i sin helhet skall placeras i ett enda för allmänheten tillgängligt bibliotek i stora befolkningscentra. Trots de ekonomiska uppostringar, som äro förknippade med gåvans emottagande, har ingenjörsvetenskapsakademien i skrivelse till tekniska högskolans styrelse den 28 dec. 1921 åtagit sig att bestrida kostnaderna för första årets stora sändning av inemot 900,000 kort, representerande lika många olika boktitlar, för vilket ändamål erfordrats ett belopp av minst 20,000 kronor. Härvid yttrar akademien, att akademien »i likhet med lärarekollegiet funnit det av kongressbiblioteket gjorda erbjudandet vara av den allra största betydelse för svensk forskning», och hade akademien därvid utgått från den förutsättningen, att de delar av gåvan, som vore för den tekniska forskningen lämpade, skulle omhändertagas av högskolans bibliotek såsom det framtida tekniska centralbibliotekets tillhörighet. I sammanhang härmed torde även erinras därom, att fördelningen efter uppgjord plan mellan tekniska högskolans bibliotek och övriga i gåvan delaktiggjorda bibliotek av dessa bibliografiska kort, vilkas sammanlagda värde endast i material och tryck torde kunna beräknas till över 60,000 kronor och efterhand kommer att vidare ökas, enligt överenskommelse helt överlämnats till tekniska högskolans bibliotekarie, vilkens arbete därigenom väsentligt ökas även i framtiden särskilt med hänsyn därtill, att en icke obetydlig del av boktitlarna ej äro klassificerade av kongressbiblioteket.

Slutligen må även erinras om det av ingenjörsvetenskapsakademien i särskild skrivelse till Kungl. Maj:t den 11 april 1921 väckta förslaget om inrät-

tande av ett tekniskt centralbibliotek i vårt land och att tekniska högskolans bibliotek i dess egenskap av vårt lands största och bäst ordnade tekniskvetenskapliga bibliotek vore lämpligast för en sådan utveckling. I och för sig har detta förslag föranlett samarbete mellan akademien och tekniska högskolans bibliotek och torde även icke oväsentligt hava bidragit till att den utanför högskolan stående allmänheten mera än förut anlitar biblioteket, och har sålunda biblioteket än mer blivit ett viktigt hjälpmedel för landets tekniska forskning. Det må i detta sammanhang nämnas, att tekniska högskolans bibliotek f. n. har ett volymantal av omkring 47,000 band samt äger över 400 löpande tidskrifter och årsböcker.

Med avseende å de tjänstemannagrupper vid de av förslaget berörda institutionerna, som i Kungl. Maj:ts proposition nr 109 till innevarande års riksdag uteslutits, yttrar departementschefen (sid. 8), att han »gärna skulle hava sett, att delaktighet av det nu ifrågasatta tillfälliga lönetillägget blivit utsträckt jämväl till andra personalgrupper», men att så ej skett företrädesvis berott på den omständigheten, att det löneregleringsförslag, som med avseende å professorer och laboratorer i propositionen uppställts såsom maximigräns för det ifrågasatta tillägget, förutsätter för tjänstemännen utsträckning av arbetstiden per dag. En sådan motivering torde emellertid icke kunna hänföra sig till bibliotekarien vid tekniska högskolan. Bibliotekariens arbetstid är ej inskränkt till och, såsom av det föregående framgår, kan ej heller utan nackdel för högskolan under nuvarande förhållanden inskränkas till viss arbetstid per dag, avmätt med skälighänsyn till arvode, som för närvarande utgår till denne samt med hänsyn till arten av det arbete och de kvalifikationer, som krävas av innehavaren av befattningen.

Biblioteksamanuensen.

Vad beträffar biblioteksamanuensen, som varit anställd sedan år 1914 vid högskolan och under åren 1914—1920 åtnjutit ett av riksdagen till siffran bestämt arvode, vill jag anföra följande.

Det förhållandet, att 1920 års riksdag i överensstämmelse med Kungl. Maj:ts förslag i stället för att uppföra ett förhöjt fast arvode till biblioteksamanuensen sammanförde avlöningen till biblioteksamanuensen och extra arbetshjälp vid biblioteket till ett klumpanslag, torde ej böra utgöra hinder för att denne tillerkänts tillfällig löneförbättring. Då högskolan år 1921 bestämde avlöningen för biblioteksamanuensen och samtidigt antog extra arbetshjälp vid biblioteket, var det under den förutsättningen, att denne även skulle komma i åtnjutande av tillfällig löneförbättring i överensstämmelse med högskolans framställning till 1920 års riksdag. Ej heller torde det hava varit dåvarande departementschefens mening, att biblioteksamanuensen även skulle fränkännas tillfälligt lönetillägg, som i enlighet med högskolans ovannämnda framställning bort tillkomma, även om det av högskolans myndigheter begärda fasta arvode av 3,000

för amanuensen hade vunnit Kungl. Maj:ts och riksdagens bifall. Så mycket mindre torde detta hava varit förhållandet, då ej något särskilt uttalande i sådan riktning vid nämnda tillfälle gjorts av vare sig departementschefen eller riksdagen, utan departementschefen tvärtom vid förordnandet av sammanslagningen av biblioteksamanuensens arvode med beloppet för extra arbetshjälp vid biblioteket yttrar: »Mitt förslag innebär alltså en höjning med 50 % av nu utgående anslag och allenast 500 kronor mindre än högskolans myndigheter förordat». (Jämför ovan.)

Biblioteksamanuensens arvode utgör för närvarande 2,500 kronor, och dennes dagliga tjänstgöring är avmätt efter det arvode, som i icke nyreglerade verk tillkommer en första amanuens. Att det arbete, som åligger denna befattningshavare i egenskap av bibliotekariens närmaste man och som i första hand har att omhändervä bibliotekets expedition, är av en art, som kan fullt jämföras med den högst ersatta amanuensbefattning i de civila verken, torde av vad i det föregående är sagt om anlitaandet av högskolans bibliotek vara påtagligt. Särskilt med hänsyn till den omständigheten, att det vid tekniska högskolans bibliotek oftare frågas efter litteratur inom ett visst specialämne än efter en angiven bok, torde utgöra tillräckligt talande skäl härför, liksom även den nuvarande innehavarens långa och väl vitsordade tjänstetid och kompetens i övrigt.

På grund av vad jag ovan anför, får jag hemställa, att riksdagen måtte besluta,

dels att högskolans sekreterare tillerkännes ett provisoriskt lönetillägg för budgetåret den 1 juli 1924—den 30 juni 1925 av 1,000 kronor;

dels att högskolans bibliotekarie för nämnda budgetår tillerkännes en tillfällig löneförbättring av 900 kronor; och

dels att biblioteksamanuensen för samma tid tillerkännes en tillfällig löneförbättring av 600 kronor.

Stockholm den 27 mars 1924.

G. Kobb.

Ur: Förslag till instruktion för bibliotekarien m. m.

§ 4.

Bibliotekarien är ansvarig för bibliotekets noggranna vård och göromålens behöriga utförande. Denne åligger särskilt:

1. att närmast hava tillsyn över vid biblioteket anställd personal, att mellan dem fördela och hava ledningen av de med avseende på bibliotekets ändamål nödiga arbeten samt vaka över dessas behöriga verkställande;
2. att utfärda arbetsordning för biblioteket och ordningsregler för besökande i detsamma samt för utlåningen;
3. att så långt förhållandena medgiva vårda sig om samlingarnas behöriga förökande och fullständigande samt tillse, att nyförvärvade arbeten så fort ske kan göras tillgängliga för begagnande;
4. att tillse, att samlingarna väl vårdas och i vederbörande kataloger förtecknas samt fastställa för sådant förtecknande erforderliga katalogiseringsregler;
5. att i föreskriven tid till högskolans kollegienämnd ingiva berättelse om samlingarnas tillväxt och om bibliotekets verksamhet under det sistförflutna kalenderåret;
6. att föra inventarieförteckning och i föreskriven tid till högskolans förvaltningsnämnd avlämna förteckning över under året tillkomna inventarier jämte förslag till nödig avskrivning;
7. att vid av förvaltningsnämnden föranstaltad inventering eller inspektion av högskolans bibliotek närvara och tillhandagå med nödiga upplysningar;
8. att på sätt lärarekollegiet bestämmer med kollegiet samarbeta i och för beslut om bokinköp i den mån tillgängliga medel det tillåta;
9. att hålla tillgänglig i expeditionen en bok, vari de besökande kunna anteckna sina önskemål rörande bokinköp;
10. att ombesörja utsändningen av högskolans såsom bytesskrifter använda publikationer;
11. att ombesörja bibliotekets skriftväxling;
12. att ombesörja utgivningen av sådana med offentliga medel bekostade bibliografiska arbeten, som avse att bekantgöra innehållet av bibliotekets samlingar.

Dessutom skall bibliotekarien i enlighet med vad som i §§ 13, 20 och 23, mom. 1 i högskolans stadgar är föreskrivet

13. på kallelse av lärarekollegiet deltaga i kollegiets överläggningar i frågor, som röra biblioteket;
14. i övrigt avgiva yttrande i frågor rörande biblioteket, samt
15. då så erfordras för beslutsmässighets vinnande på kallelse av högskolans rektor vara adjungerad ledamot vid kollegienämndens sammanträde.

